

EL MEU ÚLTIM DIA

Una altra vegada estàvem al mateix lloc. Totes teníem la bena als ulls, però per sota podíem veure la sang.

Ens deixava escoltar tot el que feia amb les altres i jo sabia que aquell podia ser el meu últim dia.

Escoltava la seua veu ronca, després les seues passes. Cada vegada estava més prop de mi. Notava els seus dits grossos tocant-me els cabells; jo era la següent...

Va passar un minut i la meua respiració s'accelerava, em quedava sense alè per a cridar.

Ja era l'hora, estava tot preparat per a convertir-me en el seu joc, la seua rata d'experiments, el seu animal sense vida...

El primer tall va ser a la cara, notava com gaudia fent-ho i sabia que no ho deixaria fins que estiguera totalment destrossada. Em xiuxiuejava que anava a tocar el cel. Tot i les ganes que acabara prompte, tenia l'esperança que en qualsevol moment entrara la policia per la porta.

Ja estava tota plena de talls, ja m'havia arrencat les ungles i els pèls de les pestanyes, ja no podia sentir més dolor. No tenia forces per a estar dreta, sabia que ací s'acabava la meua vida i en un tancar i obrir d'ulls ja estaria morta. Per fi tocava el cel després de tant de sofriment: ara ja entenia la frase i era lliure.